

1747

CODICES

1748

XVII. fol. 286. p. 2. *Epistola Origenis de excusando se quod non dixerit dyabolum esse saluandum.* Initium: *Quidam eorum qui libenter habent criminari proximos suos attribuunt nobis et doctrine nostrae &c.* Versio est *Rufini Aquilej.* de qua is in *Libello de Adulteratione Libror. Origenis*, et *Hieronymus Apolog. contra Rufinum L. 2. et Pet. Dan. Huetius Origenianor. L. III. C. 3. Sect. 2.* Ultima sunt: *falsum testimonium vel dicens vel dicentibus accedens.*

CCCCXLIII.

940
941

Codex chartaceus lat. Sec. cum XVI. tum XV. Folior. 141. 8. non una manu conscriptus exhibet, quae sequuntur: I. *Epistolam hujus initii: Wenceslaus Boemus Magistro Michaeli suo S. P. D. Nimis tu profecto, nimis et amore falleris, et iudicio, qui ea mihi tribuis, quae ego nec modo agnosco, nec unquam forsitan praestare potero, leveque aestimas, si quid in latinis literis me olfacere putes, nisi et Atticam Minervam jam mihi arridere ut libenter, ita et facile credas. Non il lubenter et ego haec transcribo, cum hominem prodant haud peregrinum in Latio, quales in stadio, quod decurro, raro admodum obvios habeo. Est vero is, ut conjicio, Wenceslaus a patria Bohemiae civitate dictus Pisecky sive Piseceus, quem prior Bohemiae doctae Balbinianae Editor etiam Medek seu Mellitum*

quidem adpellatum vult, sed cum Wenceslao Melissaeo patria Krteno confundere videtur, de quo Lupacius ad diem 26. Octobr. Vide Cl. Ungari edit. Balbini P. II. p. 190. Nostrium porro idem Lupacius in Coron. p. 9. Sigism. Gelenii domi et in Italia Praeceptorem, virumque in latinis, graecisque literis, id, quod et praefens docet Epistola, bene eruditum vocat, et extare ab ipso pure et eleganter scriptas, sed nondum in lucem emissas Epistolas, tum et quaedam ex Luciano in latinum conversa testatur. Addam ego, fuisse etiam versatum in Theologicis; ait enim prior Balbini Editor, in Pragensi Ordinis sui Eremitarum S. Aug. Discalc. Bibliotheca extitisse Disputationem ejus inter Magistrum et doctum Theologum Monachum de Communionem utriusque Speciei, quam ego eandem cum Epistola nostra habeo. Nam perfunctus in ea Wenceslaus officiosis amicitiae formulis, commendatisque Michaeli suo, qui fortasse fuit Michael de Strazie Academiae Prag. Professor publ. et Carolinae Domus incola, teste Lupacio, 1512. 22. Jan. defunctus, graecis suis ad Mathiam Chorambum itidem Professore Prag. de quo Lupacius ad diem 2. Jul. literis narrationem ingreditur: Vincentium Beroaldum cerat is unicus superstes Patri Philippo sen. Beroaldo noto Bononiensium Professori, omniumque Septentrionalium, et vel maxime Juventutis Bohemicae amico filius)

1749

P O L E M I C I.

1750

filii) mercurii causa *Praga Bononiam* redeuntem rogatum fuisse a *Sixto* quodam *Picardita*, ut *Apologiam Fratrum* secum auferret iudicioque docti cuiusdam Theologi *Bononiae* substerneret. Re praestita *Apologiam* illam communicatam fuisse a *Vincentio* Canonico cuidam *Olomucensi Bernardo*, qui malam *Fratrum* illorum fidem suspectans, inito cum *Wenceslao* consilio, *Apologiam* illam ad doctum quendam D. *Dominici* Sodalem sententiam ejus exquisiturus comite *Wenceslao* detulisset. Ibi cum inter alia in Communionem sub utraque specie a *Fratribus* adfertam incidere, dimissa *Apologia*, rogatum a *Bernardo* Dominicanum illum, quid his, quos alii *Hussitas*, nonnulli vero *Calixtas*, pars *Boemos* appellant, respondendum foret idem docentibus. Atque hic orditur Disceptatio, *Bernardo* simulate, ut quidem scribit *Nofter*, partes *Calixtinorum* acriter tuente, Theologo vero illo *Rom. Ecclesiae* usum defendente. Quae disceptatio quo tandem evadat, dicere nequeo, cum Exemplum nostrum in his verbis: *nec alia magis sub conditione mihi persuadetur ecclesiam catholicam* — — abrupatur. Est illud glossis cum bohemicis, tum latinis inter lineas passim conspersum. Epistolam ipsam non ante annum 1504. *Bononia* missam docet mentio *Apologiae Fratrum*, cujus prima Editio ad *Wladislaum* Regem hoc anno lucem vidit, *Apologia* altera anno 1507. succedente.

Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

Utraque char. goth. 8. mihi ob-
jacet.

II. fol. 14. succedit Index alphabeticus in *Decretum Gratiani* finitus, ut habes in calce, Anno 1469. feria 2. in die augustini.

III. fol. 50. Epistola polemica, quae hanc inscriptionem praefert: *Johannes de Rokyczana Francisco de Toletis salutem*. At vero alia manu supra notatum: *Martinus senior in zach*, et ad calcem: *Hec Martinus senior misit Magistro Rokicane ex zach ad vota, quia sibi miserat tractatum sepe nominati francisci in zach ut eum conspiciendo aliqua consignaret, quod et fecit, ut patet*. Quae ita concilianda videntur, ut *Rokyczana* argumentis a *Martino* illo *Zatecensi* sibi subpeditatis ad Epistolam informandam usus fuisse dicatur. Ingreditur vero ille ad hunc modum: *Ad scripta tua mihi ultimo missa licet multis et plurimis valde occupatus nihilominus respondere adjuvante deo non negligam &c.* Incusaverat *Franciscus Rokyczana*, quod impatienter contra *Job. Capistranum* egerit. Respondet hic: *Virum illum pestiferum capistro diabolice artis animas capientem, non venerandum ymo vere venenandum, venenantem et venenatum totam Bohemiam armis in se ipsam vertere voluisse*. Atque hinc liquet, *Epistolam* scriptam post an. 1452. imo 1458. quo *Pius II.* Pontificatum adeptus est, qui *Franciscum* nostrum *Toletanum* in *Bohemiam* ablegavit.

M m

vit.

1751

C O D I C E S

1752

vit. Reliqua ejus Capita in adferenda Communione sub Utraque versantur. Ignorarunt eam, qui Scriptorum *Rokyczanae* syllabos texuere. Sed *Francisci* Scriptum novit *Guil. Eifengreinius* in *Catal. Testium Verit.* fol. 149. p. 2. in eo lapsus, quod illud anno 1387. adsignet; ut enim demus centuriam 3. pro 4. σφαλμα esse typographi, annus tamen etiam 87. erroneus est, *Francisco* jam a. 1479. ad plures digresso, uti fidem facit *Epitaphium* ei *Romae* positum, quod refertur in nova Edit. *Biblioth. Hisp. Vet. Nic. Antonii* T. II. p. 309. ubi plura de *Cauriensi* hoc Episcopo.

IV. fol. 65. *Hec sunt fundamenta et scripture quibus Magister Procopius de Plzna probavit communionem parvulorum in Basilea in pleno Concilio nomine regni Bohemie.* Initium: *In primis ergo de prefata communionem parvulorum ponendum est fundamentum &c. ut Cod. XCIII.* Adparatum hunc excipit Adlocutio ad Concilium: *Reuerendissimi in christo patres &c. ex mandatis nostris presentibus claruit et liquet nos, quod loquimur aut facimus coram vestris paternitatibus tam omnes in solidum quam singulatim &c. agi videlicet nomine Regni Bohemiae Marchionatusque Moraviae.* Quando hanc Adlocutionem habuerit *Procopius*, adparet ex mox subiectis: *Audita igitur una parte hujus operis per Magistrum Johannem (Przibram. Vide Cod. DCLXXXIV.) de licita ac legi-*

tima sacrosancta Communionem sub utraque specie &c. Non contentus hac Adlocutione Procopius Prefaciunculam, quam vocat, subnectit capto Themate: Interroga patrem tuum &c. Deut. 32. et ita orditur: Ex quo seculi homines secundum beatum ieronimum lustrasse dicuntur prouincias &c. Sequitur demum: Ante replicationem contra responsa domini Auditoris prefacio Magistri Procopii de plzna. Auditor is est, ut e decursu patet, Johannes de Polemar sacri apostolici Palatii auditor, quem in hac quoque de Parvulorum Communionem materia Legatis Bohemorum in Concilio respondisse nesciebam. Initium Praefationis hujus: Reuerendissimi patres &c. Discussa parte prima huius negocij pariter et secunda &c. Nihil hoc No. relatorum, ad Acta Concilii complenda seruiendum haecenus lucem vidisse puto.

V. fol. 101. Notata de Chorea, de Clericis pugnatoribus, tabernariis, concubinariis, de Simonia, Introductione mulierum, Communionem parvulorum, Cantu vulgari &c. a Bohemo.

VI. fol. 119. *Anglicus rescribit contra scriptum cuiusdam iuramentum tanquam licitum approbantis. Anglicum hunc Petrum Payne habeo, qui Refutationem seu crisin suam ita orditur: In principio tractatus scribitur et pro notabili ponitur. Quod iurare ordinatur in deum sicut in testem &c. Manu eadem, quae titulum adlatum superscripsit, legitur*

1753

P O L E M I C I.

1754

tur fol. ult. vacuo: Anno domini MCCCCLVIII^o feria ante translacionem Sancti Wenceslai r. in XLma ante dominicam Oculi Georgius de Cunstat sublimatus est in Regem Bobemie per Barones nobiles et Ciuitates.

CCCCXLIV.

560 Codex partim membraneus, partim chartaceus, lat. Sec. XV. Folior. 226. 4. currente calamo scriptus, rubricisque distinctus est Pars I. Harmoniae sive Concordiae Evangelicae, cuius Autor, cum frequenter Job. Wicleffum cum proprio, tum Doctoris Evangelici nomine adpellet, ad Bohemiam Partesque Hussiticas pertinet, et fortassis, ut ad Exemplum mutilum Cod. CCCCXLVII. prolatus suspicionem movi, ipse Hussus est. Titulus Operis: Incipit prefacio siue arenga ad accessum in Matheum. Hoc tenore: In dei nomine. Amen. Quia karissimi, ut nostis res magna manibus nostris se offert, quae vires nostras nimium excedit &c. Ideo ad fiduciam in Deum conferendam, fundendasque preces hortatur. Posthaec Prolegomenon instar tractantur hae duae Quaestiones: Vtrum scriptura sacra per prophetas et apostolos de Christo deo et homine vero scripta pro omni sua parte quo ad sensum literalem sit vera. Et: Vtrum sicut partium scripture sacre datur convenientia, ita earum poterit dari perfectione superaddita et differentia. Tum exposito Hieronymi in

Matthaeum Prologo Harmonia ipsa sic init: Lex seu doctrina evangelica perfectissima est, per se sufficiens ad regimen ecclesie militantis, cui non licet quicquam addere uel subtrahere &c. quam Thesin peculiari Opusculo a Job. Hussu propugnatum habes Cod. nobis DCCCCLXVIII. et in Edit. Opp. ejus 1715. P. I. p. 55. Finitur haec Pars in expositione C. IV. Lucae v. 30. et subscribitur: Finis huius prime partis anno domini M^o. CCCC^o. XXXVII°. feria II. in die felicitis martiris.

CCCCXLV.

Codex chartaceus lat. Sec. 561 XV. Folior. 169. 4. scriptus, uti praecedens, est Pars II. Harmoniae sive Concordiae Evangelicae, quae sic incipit: Postquam a principio corporis evangelici actum est de ingressu saluatoris nostri ihesu in hunc mundum per eius conceptionem et natiuitatem, et post hoc de eius progressu per hunc mundum per eius legislationem — iam agitur de eius egressu de hoc mundo per eius passionem. Hic itaque Historia Passionis usque ad Ascensionem Domini enarratur, fusius multo, quam quidem inter Opera Hussi P. II. p. 12. terminaturque pia Lectorum adhortatione, protestatione, lapsuumque deprecatione, cui subscriptum: Explicit Scriptum super Quatuor Evangelia Mathei videlicet Marci Lucae et Iohannis in unum concordata. Quod ad honorem dei et proximorum profectum